

mission, der her er Tale om, og ikke alene om Produktionsudvalg, eller hvorledes man gør Arbejderne og Funktionærerne medinteresserede i Bedriften, men ogsaa om Problemet, hvorvidt der kan findes nyere og mere hensigtsmæssige Forhandlingsformer end de hidtil anvendte.»

Axel Kristensen (V.) mente ikke, at Lovforslaget i alle Enkeltheder kunde løse Spørgsmaalet, og han mente heller ikke, det paa alle Punkter var heldigt formet; bl. a. burde en saadan Lov gøres tidsbegrænset, saa at man kunde faa Lejlighed til at udnytte de indvundne Erfaringer ved senere Ændringer af Loven. Baaede dette Spørgsmaal og Spørgsmaalet om Nedsættelse af en Kommission til Undersøgelse af Forholdet mellem Arbejdsgivere og Arbejdere anbefalede Taleren til grundig og alvorlig Overvejelse i et Udvalg.

Rytter (K. F.) kunde ikke, i hvert Fald ikke paa nuværende Tidspunkt, anbefale det første Afsnit i Lovforslaget til Gennemførelse. Derimod vilde hans Parti gerne medvirke til en Drøftelse af Betimeligheden af at nedsætte en Kommission, som det var foreslaaet i andet Afsnit.

Fuglsang (D. K.) erklærede, at hans Parti ikke kunde tilsige Lovforslaget nogen velvillig Behandling. »Jeg tror, at naar vi, som Forholdene er nu, afviser dette og ethvert lignende Forsøg paa at gribe ind i Arbejdernes frie Aftaleret, har vi langt den største Del af den danske Arbejderklasse bag os. En Strøm af Udtalelser og Resolutioner fra Arbejdspladser, Fagforeninger og Kongresser viser, at langt den største Del af den danske Arbejderklasse ser paa dette Spørgsmaal ligesom vi, og jeg tror, jeg tør sige, at det ikke alene er Arbejderklassen, der ser saadan paa det. Største Delen af vor Befolkning er enig om, at det, der først og fremmest trænges til nu efter Krig og Besættelse, er Ro, Arbejde og Produktion. Der er ingen Tvivl om, at Befolkningen efter 5 Aars Ufred, Ufrihed og større eller mindre Retsløshed længes efter at komme i Gang igen, at komme tilbage til normale Tilstande, men samtidig ønsker de den størst mulige personlige Frihed, Afskaffelse af enhver Rest af Fortidens Tvang, og jeg tror, at den overvejende Del af Befolkningen staar bag Arbejderklassen, naar denne vægrer sig ved Voldgift og lignende Indgreb. Langt den overvejende Del af Befolkningen længtes efter at faa de fremmede væk og gjorde under en eller anden Form deres Indsats for at naa dette Maal, og naar det nu er naaet, saa er det ogsaa Folkets Ønske at komme af med de sidste Rester af de fremmedes Metoder, rent bortset fra, at den store, brede Befolkning ikke kan være ligegyldig overfor, hvilke Forhold Arbejderklassen lever under. Det kan ikke være ligegyldigt, om Arbejderklassen er forarmet, ikke har nogen større Købekraft og er uden større politisk Retssikkerhed.»